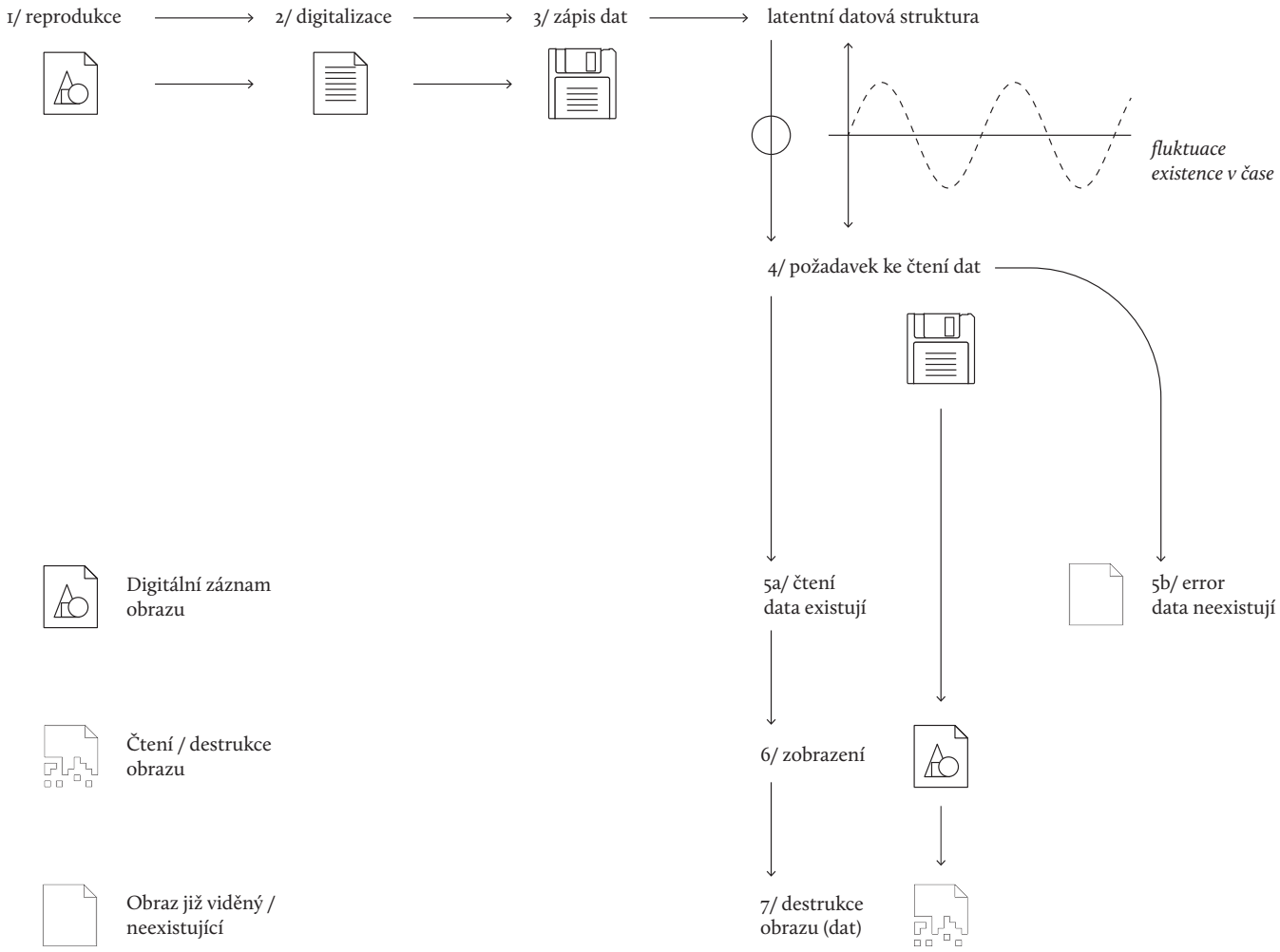
warp 4

Digitální fotografie jako funkce

Zatímco klasická fotografie prochází fází latentního obrazu jako svým dočasným evolučním stádiem na cestě ke vzniku hmotného dvourozměrného záznamu, fotografie digitální je ve své podstatě funkcí oscilující právě mezi fází latentního (virtuálního - budoucího) a reálného (viděného) obrazu. Latentní podoba – ve formě virtuálních datových struktur uložených na fyzickém médiu je v podstatě identická se stádiem nevyvolaného obrazu na filmovém materiálu. Oproti fyzicky založené podstatě filmového média je hlavním rozdílem právě přechod ze stádia latentního obrazu do stádia obrazu vnímatelného. Zatímco tento proces je u fyzického média nevratný a poté co jednou proběhne tak permanentní, jeho digitální variace je procesem neustálé změny – rychlého kmitu mezi jednotlivými stádii bez fixního ukotvení na jedné či druhé straně.

Podobně jako na Schrödingerovu kočku zavřenou v krabici s kvantovým paradoxem - i na virtuální obraz hledíme až po onom symbolickém odklopení víka krabice, a tedy až poté, kdy pod vlivem naší zvědavosti, je v okamžiku definováno ono žije / nežije. Zatímco kočky v krabici ale mají život pouze jeden, virtuální obrazy ve své nestabilitě neustále přepínají mezi těmito stavy existence.

Bitová kopie aury

Ačkoliv tedy digitální nestálost nemusí být permanentní, neexistuje zde žádná záruka dlouhodobě stabilního a předpovídatelného stavu dat. Viděné poprvé může být i naposledy. Tam, kde klasická média technologické reprodukce svým způsobem auru zachycovaného předmětu transformují v řadový symbol, digitální záznam vytváří nadstavbu nad zachycované v podobě své vlastní aury nestability a neustálé hrozby zániku. Každá digitální kopie tak paradoxně ke své podstatě identické kopie nese i auru jedinečnosti a křehkosti v čase a prostoru.

Deus ex machina

Celek instalace se skládá z určitého konečného množství disket se zaznamenanými obrazy, disketové mechaniky k jejich čtení a LCD displaye. Po vložení diskety je fotografie načtena do mezipaměti, zobrazena na displayi a smazána. Vložením další diskety, či po uplynutí časového intervalu pěti minut je fotografie odstraněna i z mezipaměti a permanentně tak přestává existovat. Divák se tak v důsledku své touhy po obraze stává určitou deus ex machina urychlujíc proces nestability až do jeho absolutního konce. Obraz (viditelný) i jeho latentní struktura (virtuální data) mohou být viděny (čteny) pouze jednou. Digitální obraz je tak prezentován ve své pravé podobě s plným důrazem na auru své existenciality.

FUJITSU
SIEMENS

software/skript, disketová mechanika, LCD display, diskety, digitální fotografie, variabilní prostorová instalace

Vložením diskety do mechaniky zobrazíte zaznamenaný obraz, zároveň tím ale spustíte proces jeho nenávratné destrukce. Každá fotografie tak může být viděna pouze jednou a poté mizí.

Zatímco klasická fotografie se svoji podstatou transformuje v zástupný symbol zobrazovaného a ztrácí tak vlastní auru, digitální fotografie přidává k tomuto reprodukčnímu jevu i svoji vlastní povahu. Auru čerpající z jedinečnosti svého nestabilního stavu permanentně oscilujícího na hraně existence a neexistence.

Jan Maštera, 2012